

[Aage Brusgaard]

indre danske farvande. Truslen kommer fra »den fiskeædende fugl skarven, som efter totalfredning har haft en så eksplosiv tilvækst, at bestanden på tolv år er blevet mindst tyvedoblet«. Det er en kendsgerning, at skarverne æder flere fisk, end fiskerne kan fange, men der er stor modstrid mellem biologernes rapporter og fiskernes iagttagelser.

Det er også omsonst at fortsætte med de store marine udsætninger, idet disse under de nuværende forhold vil være helt spildte. På det grundlag må det anbefales, at fiskeplejen sættes totalt i bero, og at de indkomne fiskeplejemidler bliver hensat til senere brug, når problemet med skarverne er løst. Det vil altså sige, at man anbefaler dem, der i dag sætter fiskeyngel ud, at stoppe det totalt, indtil skarvbestanden er i hvert fald lidt reduceret.

Nu skal vi jo af hensyn til de grønne hæfter være omhyggelige med at forklare, hvad vi læser op af, og det her er i hvert fald Dansk Fiskeritidende; jeg har ikke datoen, men det er side 5. Der står om skarven, at den er en dyr gæst. Ifølge Skov- og Naturstyrelsens egne opgivelser nåede skarvbestanden i Danmark op på 145.000 eksemplarer i 1992, og hvis det er rigtigt, æder de 58.000 kilo fisk om dagen. Men de, der oplever det ude i naturen, mener, at der er 300.000 eksemplarer, og så æder de 100.000 kilo fisk om dagen, hvilket svarer til flere hundrede millioner kroner om året.

Den sidste artikel, jeg vil læse op fra, er fra Jyllands-Posten den 1. september 1993, og der står – hvis vores miljøminister nu kunne vende sig om og følge lidt med i debatten igen:

»Danmarks bestand af skarver, der siden 1981 har været totalfredede, ser nu ud til at gå en usikker fremtid i møde, efter at formanden for Vildtforvaltningsrådet, professor Per Ole Olesen, nu delvist undsiger fuglen, som er fiskernes hade-fugl nummer et.«

Og artiklen fortsætter:

»Skarverne kan ikke uhindret fortsætte med at brede sig hæmningsløst. Bestanden har nået en størrelse, der gør det rimeligt at gribe ind på en eller anden måde, og den nuværende forvaltningsplan er utilstrækkelig, siger Per Ole Olesen.

Vildtforvaltningsrådet er miljøminister Svend Aukens (S) rådgivende organ i sagen, og det er ifølge Per Ole Olesen miljøministeren selv, der har ønsket, at rådet skal revurdere situationen.«

Og så står der: »Det vil ske på et møde i rådet den 24. september i år« – altså for et stykke tid siden – »og før mødet er afholdt, vil Per Ole Olesen ikke uddybe sin holdning.«

Derfor er mit spørgsmål til miljøministeren: Hvad skete der på det møde den 24. september, som er omtalt i Jyllands-Posten den 1. september 1993?

Vibeke Grønæk (RV):

Det Radikale Venstre er enig i de betragtninger, som miljøministeren kom med i sin tale, netop ud fra det faktum, at skarvforvaltningsplanen kun har haft virkning cirka et år, og at der i forbindelse med forvaltningsplanen skulle udarbejdes en statusredøgørelse.

Vi mener, at man skal vente på den vurdering fra Skov- og Naturstyrelsen, som jo skal foreligge meget snart, og derefter vurdere, hvad man kan gøre for at begrænse skarvbestanden. Vi er alle enige i, at det er et problem, og at der skal ske en begrænsning af bestanden. Vi er helt enige i, at der må iværksættes foranstaltninger for også at begrænse skarvens udbredelse, men vi vil ikke være med til en delvis ophævelse af fredningen, da man har forpligtet sig internationalt i henhold til fuglebeskyttelsesdirektiverne.

Vi er imidlertid opmærksomme på de problemer, som især bundgarnsfiskerne har med skarver, men som også andre borgere har f.eks. i forbindelse med skarvkolonier. Derfor er vi parat til at støtte de foranstaltninger, som man vil træffe for at begrænse denne fugl. Vi mener, det er en god fremgangsmåde, at man har hørt Vildtforvaltningsrådet om sagen, og rådet har også fremført nogle forslag, som Det Radikale Venstre er positivt indstillet over for.

Til slut skal jeg blot sige, at Det Radikale Venstre nøje vil læse statusredøgørelsen igen, når den kommer, og derudfra vil vurdere, om der er behov for yderligere stramninger ud over dem, som vildtforvaltningen har foreslået. Vi mener, at skarvforvaltningsplanen i det store og hele er udmærket, men det er jo en sag, der skal følges nøje, og hvis det viser sig, at det stadig væk er et stort problem, må planen tages op til revision; men lad os nu vente på statusredøgørelsen.

Derfor kan Det Radikale Venstre ikke tilslutte sig beslutningsforslaget.